کد خبر: ۳۸۱۶۰۲
دوشنبه ۴ بهمن ۱۴۰۰ ۱۵:۳۳

انتشار ویژه‌نامه زادروز سیروس پرهام

«سرو سرفراز»، ضمیمه خبرنامه چهاردهم انجمن صنفی ویراستاران ویژه زادروز سیروس پرهام (مترجم، ویراستار و پژوهشگر پیشکسوت) منتشر شد.<;br&#۴۷;><br&#۴۷>

به گزارش سایت خبری پرسون، در سومین ویژه‌نامه انجمن صنفی ویراستاران که به مناسبت زادروز سیروس پرهام منتشر شده، یادداشت‌هایی از استادان و پژوهشگرانی همچون: فتح‌الله مجتبایی، گلی امامی، هرمز همایون‌پور، محسن روستایی، فرخ امیرفریار، پیمانه صالحی، مهناز مقدسی، نازنین خلیلی‌پور و هومن عباسپور درج شده است.

همچنین در سرمقاله چهاردهمین خبرنامه انجمن صنفی ویراستاران که توسط پیام شمس‌الدینی منتشر شده، می‌خوانیم: «چندی پیش از سوی دوستی دعوت شدم تا بنشینیم و هم‌فکری کنیم و وضعیت ویراستاری در نشری دانشگاهی را سروسامانی بدهیم. اولین بار نبود که به چنین نشستی دعوت می‌شدم. آماده بودم تا همان حرف‌های همیشگی را بشنوم. تقریباً نیز چنین شد. باز سخن از اهمیت ویراستاری بود و در همان اولین قدم ضرورت نوشتن شیوه‌نامه مطرح شد.

بی‌درنگ و بنا بر آمادگی پیشینی گفتم: «خبر دارید همین نشر دانشگاهی پیش‌ازاین شیوه‌نامه‌ای منتشر کرده؟ چرا ابلاغ نمی‌کنید نویسندگان و ویراستاران همان را اساس کار قرار دهند. چرا همان را از نو ویرایش نمی‌کنید؟…»

«…اصلاً چرا از شیوه‌نامهٔ ایران استفاده نمی‌کنید که از سوی یک مرجع معتبر دانشگاهی بر اساس ویرایش شانزدهم شیوه‌نامهٔ شیکاگو تهیه و منتشر شده؟ چه ضرورتی دارد دوباره چرخ را اختراع کنیم و از نو به سراغ کشف آتش برویم؟»

به‌جای شرح ادامهٔ آن نشست، بد نیست با هم نگاهی بیندازیم بر جنبش شیوه‌نامه‌نویسی در این سال‌ها: راهنمای آماده ساختن کتاب (ادیب‌سلطانی، ۱۳۶۵)، شیوه‌نامهٔ انتشارات سمت (احمدی گیوی و دیگران)، شیوه‌نامهٔ انتشارات آستان قدس رضوی (یاحقی و ناصح)، شیوه‌نامهٔ دانشنامهٔ جهان اسلام (سمیعی گیلانی)، شیوه‌نامهٔ انتشارات امیرکبیر، شیوه‌نامهٔ دایرةالمعارف بزرگ اسلامی، شیوه‌نامهٔ نگارش دانشگاه آزاد اسلامی (یوسفدهی، ۱۳۹۵) و … شاید فهرست کردن این شیوه‌نامه‌ها و پژوهشی در روند تاریخی پیدایش آن‌ها به ما بگوید چرا هیچ شیوه‌نامه‌ای، حتی در سطح ملی، در ایران فراگیر نشده، چه رسد به آنکه بخواهد قدمی از مرزها فراتر بگذارد.

نگارنده پیشنهاد می‌کند نهادهای بزرگ انتشاراتی و دانشگاهی یک بار برای همیشه دور هم بنشینند و شورایی تشکیل دهند با هدف مشخص تدوین شیوه‌نامه‌ای جامع. البته، چه بهتر که نهادهایی مثل کتابخانهٔ ملی یا پژوهشگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران (ایرانداک) تولیت این شورا را بر عهده بگیرند، شیوه‌نامه‌هایشان را در میان بگذارند و به این آشفته‌بازار شیوه‌نامه‌های نوظهور اما رو به فراموشی پایان دهند و لزوم اجرای آن را به تمام نهادهای پایین‌دستی ابلاغ کنند. آن‌گاه، شاید ما نیز صاحب شیوه‌نامه‌ای شویم ملی، معتبر و فراگیر.

جشن‌نامه زادروز سیروس پرهام را از فضاهای مجازی انجمن صنفی ویراستاران و همچنین چهاردهمین خبرنامه انجمن صنفی ویراستاران را از وبگاه این انجمن می‌توانید دریافت کنید.

منبع: ایسنا